

[Kjeld Olesen.]

med småkårsfolk uden for vore grænser. Atter en afsløring. Jeg siger tak.

Ib Nørlund (DKP):

Siden førstebehandlingen er der ikke sket nogen ændringer i forslaget eller i dets egentlige betydning, og derfor er vores stilling også uændret. Selv om konventionen er et resultat af et pres også udøvet fra en række af de nye lande, så er det alligevel et sådant led i den samlede EF-politik, at vi må vende os imod det. Det er et udtryk for, at EF-integrationen nu også breder sig på dette område, og under de omstændigheder stemmer vi imod.

Steen Folke (VS):

Jeg skal kun sige, hvad jeg vist også sagde ved førstebehandlingen, at VS vil stemme imod denne ratifikation. Vi er ikke betænkingsberettigede i disse sager, men der skal ikke være tvivl om vores stilling til dem.

Hr. Guldberg sagde noget om, at de, der ville gå imod her, kunne ikke se perspektiverne i dette på længere sigt osv. Han sagde en hel masse om lighed og balance, og hvad ved jeg. Efter vores mening er det ikke noget, der har ret meget med realiteterne at gøre, en sådan karakteristik af denne Lomékonvention og det, som den vil føre til, både på kort og længere sigt.

Det er rigtigt, at industrilandene har afstået fra visse omvendte præferencer og andre ting, som naturligvis yderligere kunne øge uligheden i forholdet imellem dem og de AVS-lande, som konventionen indgås med; men — og det redegjorde jeg mere udførligt for under førstebehandlingen — der er ikke nogen som helst tvivl om, at de bestemmelser, der ligger her, på det handelsmæssige område, på det bistandsmæssige område, med hensyn til investeringerne og det industrielle samarbejde osv., at alle disse bestemmelser er rigeligt tilstrækkelige til at garantere en fortsat dominans af EF-landene i det, som jo helt overvejende er de tidligere engelske og franske kolonier. Det er det, der er sagen i denne affære. Det drejer sig om en cementering af EF's position som imperialistisk magtblok i verden i almindelighed og om opretholdelse og sikring af engelske og franske tidligere koloniinter-

ser i særdeleshed. Det er med andre ord en konvention, der som mange andre ting markerer overgangen fra det tidligere koloniale system med direkte politisk underlæggelse af disse kolonier, som nu er brudt sammen, til en neokolonialistisk verdensorden. Det er det, det drejer sig om. Jeg argumenterede mere detaljeret under førstebehandlingen og skal ikke gentage det her.

Jeg undrer mig måske lidt over, at SF vil undlade at stemme om denne sag. Jeg mener sådan set, at fru Kristine Heltberg både ved førstebehandlingen på flere måder argumenterede udmærket imod denne konvention og også her denne gang gentog nogle af betænkkelighederne. Jeg mener, at SF i konsekvens af fru Kristine Heltbergs egne argumenter burde stemme imod.

Jeg har oven i købet forstået på dagspressen i dag, at mindst ét medlem af SF's gruppe, nemlig hr. Maigaard, agter at stemme for forslaget. Det kan naturligvis være forkert, men jeg ved ikke, om jeg skal sige også, at det undrer mig, for jeg synes jo nok, der ligesom er et vældigt skred i hr. Maigaards stillingtagen til sager med EF. Efter Englands afstemning her for nylig i forbindelse med en af de debatter, der var i radiotv, fik hr. Maigaard ros — jeg tror, det var fra hr. Erhard Jakobsen — for at være en af de positive EF-modstandere. Jeg mener nok, man tør sige, at hr. Maigaard er et af de uhyre positive, altså også set med de meget proeuropæiske øjne.

Jeg mener, der ikke er nogen tvivl om, at denne sag er en cementering af EF's positioner, og jeg mener, man skal være meget valen som EF-modstander, hvis man virkelig skal tilslutte sig denne konvention.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Også efter den røgdækningslørmannøvre, som hr. Kjeld Olesen forsøgte heroppefra, vil jeg tro, at junisolen skinner med tilstrækkelig klarhed til, at alle vil kunne se, at Thorvald Staunings arvtagere her i tinget i øjeblikket er fremskridtspartiet.

I de ca. 50 år, hvor Thorvald Stauning sad her i dette ting, stemte han ikke for nogen u-landsbistand, af gode grunde, fordi han var for, at småkårsfolk selv skulle kunne råde over deres penge. Han var imod, at småkårsfolk skulle tvinges til sådan at